

Scooty met MS

(door Tine Leewens)

Zoals ik eerder vertelde heb ik, na 60 telefoontjes naar Welzorg om mijn oude Scoot gerepareerd te krijgen, in februari een nieuwe Scoot-mobiel gekregen. Een zelfde merk, Inca Sprint.

Nu stond daar een prachtige Scoot, lichtgroen metallic kleurig. Ik was verschrikkelijk blij. We konden weer lekker rijden.

Kinderzitje

Ik had op dat ogenblik geen kleine pleegkinderen, maar voor de nabije toekomst had ik wel het kinderzitje nodig, dat op mijn oude Scoot zat. Dus ik belde voor de 61-ste keer naar Welzorg. Dit werd een ingewikkeld verhaal. Het callcenter van Welzorg begreep er niets van. Ik zal in het kort beschrijven hoe ik toch aan mijn kinderzitje gekomen ben.

Telefoontje naar Welzorg: Ik had een nieuwe Scoot-mobiel, of was het een rolstoel? Op de oude zat een kinderzitje? Was die van u? Waar is uw scoot-mobiel? Mag ik uw postcode? En uw geboortedatum? Nee, ik kan u niet helpen, maar mijn collega belt u terug!

Drie dagen later en 4 telefoontjes van mijn kant, meld ik hen dat ik het zat ben en de gemeente afdeling WMO ga bellen. Dat vinden ze niet leuk. Ik word gelijk doorverbonden. De mevrouw van de klachtenservice afdeling Haarlem onder toetsknop 4 vertelt mij dat het zitje en oude scoot-mobiel vernietigd is en dat ik een nieuw zitje moet aanvragen. Aanvraagtijd: ongeveer 8 weken. Ik baalde: het zitje had ik nog, er hoefde alleen maar een bevestigingssysteem op.

Ik belde de gemeente en zowaar, toen ik de juiste persoon te pakken had en vertelde van de wantoestanden bij Welzorg kreeg ik begrip. Zij zouden contact opnemen met Welzorg. En ja hoor, diezelfde middag kreeg ik een telefoontje van Welzorg. Ze vertelden dat ze in gesprek waren met de gemeente over hoe zij dit zouden regelen. Een week later kreeg ik te horen van Welzorg en de gemeente dat ze eruit waren en dat de slee, zoals het onderstel genoemd werd besteld zou worden.

Kapot!

Ondertussen had ik al diverse malen met Scooty stil gestaan. Ik baalde daar vreselijk van. Maar na wat gefröbel en gepiel aan de sleutel en de stopknop (waar je eigenlijk alleen in noodgevallen aan mag zitten) reed hij weer. Één keer stond ik op een landweggetje bij Schalkwijk en belde Welzorg. Ik zou teruggebeld worden. 2 uur later was ik nog steeds niet teruggebeld. Inmiddels was ik wel thuis. Na een hoop gepiel deed hij het plotseling weer. Ik wilde hen dat vertellen en belde weer. De verontwaardiging van de telefoniste over haar collega. Oei, ik had tweestrijd gezaaid. Daarna werd ik na tweeënhalve uur teruggebeld, waar ik stond? O, als ik thuis was, zou de monteur over drie dagen langs komen. Ik was boos, de monteur zou waarschijnlijk niets vinden, Scoot was nieuw! Hij moest gewoon terug naar de fabriek.

Nee, dat zag ik verkeerd. De monteur moest komen kijken, een bon schrijven, daarna zou er een afspraak gemaakt worden wanneer ze hem zouden ophalen, dan zouden ze in Almere kijken wat er was en daarna zou hij misschien naar de fabriek worden gebracht.

Bent u er nog, geachte lezer!

Om een lang verhaal kort te maken, ik besloot net zo lang te rijden tot hij geen pukkel meer gaf en ik hem echt niet meer aan de praat kreeg.

Zo gezegd zo gedaan.

Na vier weken kreeg ik een telefoontje: de slee t.b.v. het kinderzitje was er.

Mooi, ik bood aan Scoot zelf naar de fabriek te brengen en daar te wachten tot hij klaar was. Zo was ik hem niet zo lang kwijt. Bij Welzorg moet je toch gauw op anderhalf á twee weken rekenen. Ik had mijn plannetje al klaar. Ik zou ze daar gelijk naar "de rijweiger" laten zien. In eerste instantie wilde de fabriek zelf geen "gebruikers" op het erf, maar uiteindelijk stemden zij toe. Toen wij in de buurt met de caravan gingen staan, brachten we Scoot weg.

We reden hem uit de auto en hij toonde zijn "rijweiger". Niet eens geregisseerd door mij.

's Middags konden we hem ophalen. Gemaakt!

Klaar voor vakantie?

Helaas het manco van "rijweiger" deed het nog steeds af en toe. Ik leefde ermee. Toen ik 1600 kilometer op de teller had staan en we in Frankrijk 17 kilometer gereden hadden, gaf hij geen pukkel meer, niets, nada. Hij was pas 5 maanden oud. We gingen richting fabriek en hoopten dat we hem nog voor de vakantie van de fabrieksmedewerkers konden brengen en laten maken. Het was woensdag en vrijdag zouden ze logischerwijs op vakantie gaan. Donderdag kwamen we 's avonds in Nederland aan en de volgende morgen vroeg belden we met Welzorg. Mogen we a.u.b. langs de fabriek rijden. Ja, dat mocht. Om 12.00 uur kwamen we daar, om 14.30 uur zouden ze

dicht gaan. Een nieuwe motor en nieuw elektronica en tweeënhalve uur later, kwam de baas met Scooty aan. We mochten hem meenemen, MAAR.... Waarschijnlijk was hij nog niet goed. Ik wilde naar buiten rijden, de achterwielen stonden nog binnen en toen stopte hij weer. Een week later is mijn lief hem alsnog gaan halen. Ze hadden hem nog, tussen de nieuwe af te leveren Inca's, gemaakt. Scoot zijn draadjes waren doorgebrand. Een Scoot met MS.